

Ника

Какъ посрещнахме Коледа

Ехъ, Коледе, Коледе! Много си весель, много си милъ празникъ ти за християнскитъ деца! Какъ те очакваме ние тебе, какъ се готвимъ, какъ се радваме!

Нашето село е близо до старата столица Търново. Въ него живѣятъ хора набожни и мирни.

Селянитъ постятъ коледнитъ пости и очакватъ съ радостъ Рождество Христово. Помня, като днесъ, какъ всички деца, ученици изъ отдѣленията и класоветъ, се надварвахме да се приготвимъ за Коледа. Всѣки очакваше нѣкоя нова дрешка, нова обувки, калпаче или кожухче.

Ето учителятъ ни разпусна и ни поздрави съ идещия празникъ. Като врабци, подплашени, ние излѣзахме изъ училището, залудуваме изъ снѣга, търкаляме се, засипваме се и тичаме съ виковетъ: Коледа! Коледа!

Въ дома татко ми сѣче и цепи сухи пъне за огъня. По-голѣмиятъ ми братъ носи съ кошъ слама за коня, биволитъ и воловетъ; сестра ни съ голѣми менци бърза за вода. Всички работимъ: бързо, радостно и леко. Азъ се затичамъ, прибирамъ овцетъ отъ хармана